18 HAZİRAN 1997
ÇARŞAMBA
YIL:3 SAYI:916
30.000 TL.

YENİYÜZYIL

TÜRKİYE'NİN
EN KALİTELİ
GAZETESİ

Ana tanrıçanın dansı

Anakültür Kooperatifi'nin ikincisini gerçekleştirdiği **Sevgi Şöleni** Konya'dan, İstanbul, Ankara'dan gelenlerle çoğaldı. En eski kent olma ağırlığını ana tanrıça kültüyle süsleyen Çatalhöyük yakınındaki Küçükköy'de köylüler, kentliler, kucaklaştı.

Nevval Sevindi

Küçükköy Konya'ya bir saat uzaklıkta. Çatalhöyük'ün bir kilometre gerisinde. Pırıl pırıl güneşin tenimizi ateşlediği bir cumartesi günü ana tanrıçanın doğduğu yerde köylüler, biz kentliler ve bir Amerikalı kadın Diana Marto buluştuk. Bu hiç bir resmiyeti olmayan buluşmada aralık duran pencerelerimizden birbirimizi gözetledik. Türkiye'de alınan tüm kapatma önlemlerine karşın insanların açık pencereleri önünde "öteki"ni beklediğini görmenin hazzını yaşadık.

Çatalhöyük binlerce yıllık görkemini yıkık duvarlarının gerisine gömmüş. Köyden gelen renk renk kadınlar, çocuklar ve bizler bir daire yapıp tepeyi ele geçirdik. Küçükköylü erkekler ayakta, yanımızda olanları izliyorlar.

Kocaman bir kağıttan paket hışırdıyor dairemizin ortasında. Hepimiz sessizleşip ona dikiyoruz gözlerimizi. Yavaş ve ağır salınımlarla yayılan hışırtıya rüzgâr eşlik ediyor. Kağıtların içinden bir el, ardından bir el daha ve sonunda sarı başıyla görünen Diana bir çığlık gibi çıkıyor kağıttan, ama ondan kurtulmuyor. O tenini temsil ediyor hışırtılarıyla. Ana tanrıça Kibele'nin binbir isminden biri olan Diana av tanrıçası olarak bilinir.

Diana, bembeyaz giysileriyle uçar gibi dans ederken toprağa eğiliyor ve onu avuçlarına alarak hissediyor; kollarını toprağa buluyor. Oturan şaşkın çocuklara, gülümseyen kadınlara ve ciddi görünen dikkatli erkeklere bakıyor. Bazılarına dokunuyor. Türkçe olarak "Ana", "Anne" ve "Merhaba" sözcüklerini tekrarlayarak dolaşıyor herkesi.

Köylüler hayatlarında ilk kez gördükleri bu garip seremoniyi anlamaya çalışarak hiç garipsemeden izliyorlar. Anakültür Kooperatifi'nin Urfa'dan sonra ikincisini gerçekleştirdiği "Sevgi Şöleni" Küçükköy'de Çumra'dan, Konya'dan ve İstanbul, Ankara'dan gelenlerle çoğalıyor.

Küçükköy'de Anakültür'ün Kadınhan projesinin merkezi olarak aldığı kerpiç ev yüz yıl öncesindenin vakarını saklıyor. İki katlı kerpiç evin tahta merdivenleri, ahşap dolap kapıları ardına saklanmış hamamlarıyla bizi büyülüyor. "Bugün burada sizinle olmaktan gurur duyuyorum" diyen Diana herkese kenarlarında altın ibrişimler sallanan ham kağıtlar dağıtıyor, renkli kalemlerle birlikte. Çoluk çocuk şu sorunun yanıtını bu kağıtlara yazıp ona veriyor: Bizi birbirimize bağlayan şey nedir?

Çoğunluk sevgi ve doğa yazıyor. Doğa yazan bir genç kıza TRT kameramanı müdahale ediyor, doğallık yaz diyor. Kız yazarken ben düşünüyorum! Benim gibi aşk yazan diğer bir kaç kağıdı özenle topluyorum.

Bunların hepsini bir tekstilin üstüne koyuyor Diana ve buna "Dua Yorganı" diyor. Sonra bunu çeşitli ülkelerde sergileyecek.

Ana tanrıçanın doğduğu yerde düzenlenen Sevgi Şöleni'nde köylüler, kentliler ve Amerikalı Diana Marto buluştu. Fotoğraflar: Alper Tunga

Amerikalı Diana Marto enerjisini doğadan alıyor

Okyanus sesiyle dans ediyor

Diana Marto sanat tarihi eğitimi almış. İtalya'da resim, Worcester'da baskı ve heykel, Fransa'da taş baskı, gravür çalışmış. Tokyo'da geleneksel Japon sanatlar ve kağıt sanatı öğrenmiş. Çağdaş dans çalışmış ve Amerika'da, Japonya'da, Hong Kong'da çeşitli atölyelerde ders almış. 1972-1997 arasında çok sayıda kişisel ve karma sergiye katılmış. Numinous sergisi dediği performanslarını çeşitli ülkelerde sergilemiş. Numinous ilahi ışık demek. Diana doğayla ilişkisini yitirmeden vücudunu kullanarak gösteri yapıyor. Sanatın sadece teknik olduğuna inanmıyor. Dans ederken müzik kullanmıyor kendi doğal sesi ona eşlik ediyor. Kendisini en çok etkileyen Kaliforniya sahilleri, okyanusun sesi. Diana kulaklarında kaplan küpeleri, kısacık saçlarıyla ve parlak, sevgi dolu gözleri enerji saklı bir dünyanın habercisi. O enerjisini doğadan, doğadaki hareket ve şekillerden alıyor. Habitat'a katılan sanatçı oradaki workshop'uyla ilgi topluyor.